

Čís. 4624.

Pokus trestného činu liší sa od dokonaného trestného činu práve tým, že pri pokuse neboly uskutočnené v š e t k y složky skutkovej podstaty dokonaného trestného činu, bolo však predsevzaté také jednanie, ktorým bolo vykonanie zamýšľaného zločinu alebo prečinu započaté.

Najdôležitejšou složkou zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 382 tr. z. po objektívnej stránke je zničenie alebo poškodenie vlastného poisteného majetku; ak bolo s týmto započaté, je čin páchatel'ov už pokusom zločinu poisťovacieho podvodu a nevyžaduje sa, aby sa páchatel' pokúsil získať tiež poistnú sumu.

(Rozh. z 8. februára 1933, Zm III 443/32.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom v Komárne proti Š. D., obžalovanému z pokusu zločinu podvodu, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného zmätočnú sťažnosť zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť, uvádzajúc dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 c) tr. p., namieta, že zistený čin obžalovaného neobsahuje náležitosti ani zločinu podvodu, ani iného trestného činu. Z toho plynie, že nejde tu o uplatňovanie dôvodu zmätku podľa § 385 č. 1 c) tr. p., lež podľa bodu 1 a) cit. §. Avšak tento dôvod zmätku sa tu nevyskytuje. Nižšie súdy správne vyriekli, že sú tu všetky náležitosti pokusu zločinu podvodu podľa § 65 tr. zák., § 50 tr. nov. a § 382 tr. zák. To, že obžalovaný nežiadal u poisťovne o náhradu škody, nevytvára samo o sebe pokus podvodu, lebo podvod podľa § 382 tr. zák. bol započatý tým, že obžalovaný postavil zapálenú sviečku medzi ľahko zápalnými vecmi tým cieľom, aby jeho poistené stroje zhorely a aby on potom uplatňoval u poisťovne vyplatenie poistného. Najdôležitejšou složkou zločinu podvodu podľa § 382 tr. zák. po objektívnej stránke je zničenie vlastného poisteného majetku a práve toto jednanie obžalovaný už započal, takže len nahodile, následkom odhalenia jeho činu, nedošlo k uskutočneniu tejto náležitosti podvodu. Sťažovateľ prehliadol, že pokus trestného činu sa liší od dokonaného trestného činu práve tým, že pri pokuse neboly ešte uskutočnené v š e t k y složky skutkovej povahy dokonaného trestného činu, avšak už bolo predsavzaté také jednanie, ktorým bolo vykonanie zamýšľaného zločinu alebo prečinu započaté. Obžalovaný v tomto prípade ešte ani nemohol uplatňovať u poisťovne nárok na náhradu škody, keďže odhalením pokusu bolo zabránené, aby škoda nastala.

Čís. 4625.

Vyslovil-li soud pravoplatně, že se podmíněčně odsouzený ve zkušební lhůtě osvědčil, nemůže dodatečně, když byl onen pachatel znova odsouzen — a to pro přečin spáchaný ve zkušební lhůtě — naříditi

výkon onoho prvního, podmíněčně odloženého trestu; ustanovení § 6 zák. č. 562/19 sb. z. a n. vztahuje se toliko na případy, v nichž nebylo ještě rozhodnuto, zda se odsouzený ve zkušební lhůtě osvědčil.

(Rozh. z 8. února 1933, Zm IV 533/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci, zahájené před okresním soudem v Mukačevě proti I. L., obžalovanému pro přečin krádeže, která byla vyřízena tamže dne 16. srpna 1928 pod číslem T V 291/28-10, následkem opravného prostředku pro zachování právní jednotnosti, podaného generální prokuraturou, takto se usnesl: Opravný prostředek generální prokuratury uznává se odůvodněným a vyslovuje se, že pravoplatným usnesením okresního soudu v Mukačevě ze dne 1. října 1931 č. T V 795/30-7, pokud jím byl nařízen výkon trestu vězení v trvání 15 dnů, uloženého odsouzenému I. L. rozsudkem tohoto okresního soudu ze dne 16. srpna 1927 č. T V 291/28-10, byl porušen zákon v ustanovení § 6 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. V smysle posl. odst. § 442 tr. ř. zrušuje se toto usnesení v části shora naznačené a pomíjí se část, v níž byl nařízen výkon trestu vězení v trvání 15 dnů, uloženého shora označeným rozsudkem okresního soudu.

Důvody:

Podle trestních spisů okresního soudu v Mukačevě č. T V 291/28 a T V 795/30 byl I. L. rozsudkem okresního soudu v Mukačevě ze dne 16. srpna 1928 č. T V 291/28/10 odsouzen pro přečin krádeže, spáchaný dne 2. února 1928, do vězení na 15 dnů podmíněčně na zkušební dobu 2 roků. Usnesením ze dne 17. srpna 1930 čís. T V 291/28-13 vyslovil tento okresní soud podle odst. 2 § 8 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n., že se podmíněčně odsouzený I. L. ve zkušební době osvědčil. Toto usnesení nabylo moci práva. I. L. byl později rozsudkem okresního soudu v Mukačevě ze dne 17. dubna 1931 čís. T V 795/30-2 odsouzen pro přečin urážky na cti spáchaný dne 3. června 1930 k peněžitému trestu 100 Kč, po případě na 5 dní vězení podmíněčně na zkušební dobu 1 roku. Usnesením ze dne 1. října 1931 č. T V 795/30-7 nařídil okresní soud podle § 6 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. výkon obou trestů, uložených shora uvedenými rozsudky v trestních věcech T V 291/28 a T V 795/30 s tím odůvodněním, že odsouzený I. L. ve zkušební době spáchal přečin urážky na cti. I toto usnesení nabylo moci práva.

Tímto usnesením posléz uvedeným, pokud nařizuje výkon trestu vězení v trvání 15 dnů, uloženého rozsudkem ze dne 16. srpna 1928 č. T V 291/28-10, byl porušen zákon v ustanovení § 6 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. Především dlužno podotknouti, že citování § 6 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. nebylo tu na místě, poněvadž tento předpis vztahuje se pouze na případy, v kterých ještě nebylo rozhodnuto, zda trest podmíněčně odložený má být vykonán, či nikoliv, ne však na případy, v kterých bylo už pravoplatně rozhodnuto, jako v tomto případě, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil. Zrušení tohoto pravoplatného

usnesení přičí se zákonu o podmíněném odsouzení a propuštění, který vyjma případ odst. 2 § 18 nezná možnosti odvolati pravoplatný výrok a dodatečně naříditi výkon trestu (srov. výnos min. spr. ze dne 7. srpna 1921 č. 15.580/1921). Tu však nejde o takový výjimečný případ, neboť nově zavedené trestní řízení proti podmíněčně odsouzenému se nevztahovalo na zločin, nýbrž na přečin. Proto bylo vyhověti oprávněmu prostředku, podanému generální prokuraturou ve smyslu § 441 tr. ř. pro zachování právní jednotnosti, vysloviti porušení zákona a poněvadž toto porušení stalo se na úkor odsouzeného, bylo v smysle posl. odst. § 442 tr. ř. zároveň zrušiti shora označenou část usnesení okresního soudu a pominouti tu část výroku, v níž byl nařízen výkon trestu vězení, uloženého rozsudkem okresního soudu ze dne 16. srpna 1928 čís. T V 291/28-10.

Čís. 4626.

Nedbale ve smyslu § 290 tr. zák. jednal obžalovaný, svěřil-li samostatné řízení motorového vozidla nezkoušenému řidiči; ani faktickým, třeba i častějším řízením motorového vozidla není prokázána úplná způsobilost řidiče k samostatnému jeho řízení.

(Rozh. ze dne 8. února 1933, Zm IV 557/32.)

Obžalovaný inž. J. M., posadiv se do přívěsného vozíku, svěřil řízení svého motocyklu nezkoušenému K. K-ymu a dopustil, že K. K. se vydal na cestu za tmy s nedostatečným osvětlením; jedal po pravé straně silnice, najel K. K. na protijedoucí povoz A. S-a; nárazem byli řidič K. K. a spolujezdec na motocyklu A. W. vymrštni a zraněni tak, že oba zemřeli; kočí A. S. utrpěl těžké poškození na těle. Soud prvního stoluce uznal obžalovaného inž. J. M. vinným dvojnásobným přečinem zabiti člověka z nedbalosti a přečinem těžkého poškození na těle z nedbalosti (§§ 290, 291, 310 odst. II tr. zák.). Odvolací soud však pominul kvalifikaci podle §§ 291, 310 odst. II tr. zák., ježto obžalovaný v tomto případě nevykonával funkci řidiče a není ani řidičem z povolání, a kvalifikoval trestný čin obžalovaného jako dvojnásobný přečin podle § 290 tr. zák. a jednonásobný přečin podle § 310 odst. I tr. zák.

Nejvyšší soud zmateční stížnost obžalovaného, založenou na č. 1 a) § 385 tr. ř., pokud napadala skutkový stav, odmítl, jinak ji zamítl.

Z d ů v o d ů:

Proti rozsudku vrchního soudu ohlásil a provedl obžalovaný zmateční stížnost podle č. 1 a), 3 § 385 tr. ř. a vrchní prokurátor podle č. 2 § 385 tr. ř. Na základě důvodu zmatečnosti podle č. 1 a) § 385 tr. ř. tvrdí obžalovaný, že nespáchal nic, co by mohlo býti považováno s jeho strany za nedbalost a že úraz zavínil jediné A. S. Námitka stěžovatele,